

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž-Us 38/2020-4

R E P U B L I K A H R V A T S K A
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ranka Marijana, kao predsjednika vijeća, te Melite Božičević-Grbić i Ileana Vinja, kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice – specijalistice Maje Ivanović Stilinović kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okr. I. V. i dr., zbog kaznenog djela iz čl. 328. st. 1. i dr. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. i 101/17. – dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbama okr. S. H., okr. M. P., okr. Ž. Š. i okr. M. L. podnesenima protiv rješenja Županijskog suda u Zagrebu od 17. veljače 2020. broj Kov-Us-66/19, u sjednici održanoj 30. travnja 2020.,

r i j e š i o j e:

Odbijaju se žalbe okr. S. H., okr. M. P., okr. Ž. Š. i okr. M. L. kao neosnovane.

Obrazloženje

Prvostupanjskim rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, pod točkom I. na temelju čl. 351. st. 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. - dalje: ZKP/08.) odbijeni su prijedlozi okr. I. V., okr. S. H., okr. M. P., okr. D. K., okr. T. S., okr. D. Č., okr. H. H., okr. Ž. Š., okr. J. Š., okr. M. L., okr. M. M., okr. Ž. K., okr. T. Š. i okr. I. V. da se iz spisa kao nezakoniti dokazi izdvoje nalozi sudaca istrage Županijskog suda u Zagrebu za primjenu posebnih dokaznih radnji i svi ostali dokazi proizašli iz tih naloga, a koji nalozi i dokazi se nalaze pod točkom I. na popisu dokaza na kojima se temelji optužnica, pobliže navedeni i opisani u izreci. Pod točkom II. odbijen je kao neosnovan prijedlog okr. M. L. da se iz spisa izdvoje kao nezakoniti dokazi nalozi sudaca istrage za primjenu posebnih dokaznih radnji te svi ostali dokazi proizašli iz tih naloga, pobliže navedeni i opisani u izreci.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio okr. S. H. po branitelju, I. K., odvjetniku iz Z., zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08., s prijedlogom da se pobijano rješenje ukine i predmet "vrati" na ponovno odlučivanje.

Žalbu je protiv točke I. istog rješenja podnio okr. M. P. po braniteljici, J. S., odvjetnici iz Z., bez izričitog navođenja žalbenih osnova, s prijedlogom da se pobijano rješenje u točki I. izreke preinači.

Protiv istog rješenja žalili se i okr. Ž. Š. po braniteljici, Lj. P. odvjetnici iz Z., zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08. i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijano rješenje ukine i predmet "vrati" na ponovno odlučivanje.

Žalbu je protiv prvostupanjskog rješenja podnio i okr. M. L. po branitelju I. F., odvjetniku iz Z., zbog "bitne povrede odredaba kaznenog postupka i povrede kaznenog zakona", s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači, podredno, da se isto ukine i predmet "vrati" na ponovno odlučivanje.

Iako okr. S. H., okr. Ž. Š. i okr. M. L. u uvodnom dijelu podnesenih žalbi navode da se žale protiv prvostupanjskog rješenja u cijelosti, iz sadržaja njihovih žalbi razvidno je da pobijaju samo točku I. prvostupanjskog rješenja.

Žalbe nisu osnovane.

Okr. M. P. i okr. M. L. u svojim žalbama ne preciziraju pobliže u čemu se sastoje počinjene povrede, već općenito navode da su nalozi sudaca istrage nezakoniti i nedovoljno obrazloženi, odnosno da su dokazi proizašli iz radnji na temelju tih naloga, pribavljeni uz povrede iz čl. 10. st. 2. toč. 2. i 3. ZKP/08.

Okr. S. H. i okr. Ž. Š. podnijeli su sadržajno identične žalbe u kojima polemiziraju s razlozima prvostupanjskog rješenja vezano za termine "osnove sumnje" i "osnovana sumnja" sadržanim u spornim nalogima, uz ponavljanje već iznesenih navoda da je sudac istrage u nalogima u kojim je utvrđeno postojanje "osnovane sumnje", posebne dokazne trebao obustaviti na temelju čl. 335. st. 4. ZKP/08.

Protivno žalbenim tvrdnjama, prvostupanjsko rješenje sadrži jasne, dostatne i razumljive razloge, uz detaljno i iscrpno obrazloženje vezano za sve u postupku istaknute prigovore okrivljenika pa stoga nije počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08. koju ističu okr. S. H. i okr. Ž. Š.

Prvostupanjski je sud u cijelosti otklonio prigovore okrivljenika, ponovljene u žalbi okr. M. L., u odnosu na sadržaj obrazloženja spornih naloga sudaca istrage. Naime, i po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, svi nalozi sudaca istrage kojima je određeno provođenje posebnih dokaznih radnji zadovoljavaju standarde postavljene za dopuštenost miješanja države u temeljna prava i slobode pojedinca, te je s obzirom na sadržaj njihovog obrazloženja razvidno da su doneseni nakon brižljivog razmatranja i analize zahtjeva državnog odvjetnika. Stoga provođenje posebnih dokaznih radnji u ovom postupku nije provedeno uz povrede iz čl. 10. st. 2. toč. 1. – 3. ZKP/08., pa nije bilo razloga da se ti nalozi i dokazi koji su iz njih proizašli izdvoje iz spisa kao nezakoniti dokazi, što je sve pravilno utvrdio i obrazložio prvostupanjski sud.

Okr. S. H. i okr. Ž. Š. u žalbama osporavaju utvrđenje prvostupanjskog suda da se vezano za različito korištenje termina o stupnju vjerojatnosti za počinjenje djela radilo o omašci u pisanju, smatrajući da su nalozi sudaca istrage u kojima se različiti termini koriste u izreci i obrazloženju kontradiktorni, a radi se o korištenju termina sumnja/osnove sumnje/osnovana sumnja.

Međutim, u skladu s čl. 332. st. 1. ZKP/08. posebne dokazne radnje provode se u fazi izvida kaznenih djela kada postoje osnove sumnje da je neko djelo počinjeno pa stoga nema dvojbe koji stupanj vjerojatnosti mora postojati da bi se te radnje naložile. Da se u konkretnom slučaju kod donošenja naloga radilo upravo o osnovama sumnje, a ne o nekom drugom stupnju vjerojatnosti za počinjenje djela, razvidno je iz gramatičkog i logičkog obrazloženja samih naloga s obzirom da iz istih jasno proizlazi kako je svrha njihovog donošenja inicijalno prikupljanje podataka koji bi mogli biti od koristi za kazneni postupak, a ne, primjerice, faza donošenja optužnog ili drugog akta.

Prema tome, budući da su posebne dokazne radnje posebna vrsta izvidnih radnji, a u fazi izvida postoji razina vjerojatnosti "osnove sumnje", korištenje termina sumnja ili osnovana sumnja, iako pogrešno, nema značaj koji im pridaju žalitelji budući da je iz smisla spornih naloga jasno da je razina vjerojatnosti za počinjenje djela na koju se ti nalozi odnose jedino "osnove sumnje".

S time u svezi, u potpunosti su promašeni u žalbi ponovljeni navodi da je sudac istrage bio dužan na temelju čl. 335. st. 4. ZKP/08. obustaviti provođenje posebnih dokaznih radnji kada je "utvrđeno postojanje osnovane sumnje", što je prvostupanjski sud pravilno otklonio isticanjem uloge suca istrage u toj fazi postupka kao kontrolora zakonitosti u provođenju mjera prema okrivljenicima. Također, ne postoji niti procesna podloga sadržana u odredbama ZKP/08. prema kojoj bi sudac istrage utvrđivao postojanje osnovane sumnje, a time i o pokretanju istrage ili podizanju optužnice. U konkretnom se slučaju, kako je već objašnjeno, radi o terminološkim razlikama u pojedinim nalogima koje nemaju supstancijalni značaj budući da je jasno o kojem stupnju vjerojatnosti se radi, pa se te razlike mogu pripisati omaškama u pisanju naloga.

Budući da žalbe okrivljenika nisu osnovane, a niti ispitivanjem pobijanog rješenja, sukladno čl. 494. st. 4. ZKP/08., nije utvrđeno da bi bile ostvarene povrede na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, to je na temelju čl. 494. st. 3. toč. 2. ZKP/08. odlučeno kao u izreci.

Zagreb, 30. travnja 2020.

Predsjednik vijeća:
Ranko Marijan, v.r.